

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Er/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213200525
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kravčíšinová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8213200525.2

Uznesenie

Okresný súd Bardejov v exekučnej veci oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, pobočka Bardejov, Ťačevská 43, 085 01 Bardejov proti povinnej O. Č., nar.: XX.X.XXXX, bytom N. XX, XXX XX N. o vymoženie 152,74 € s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Martinom Petruškom takto

rozhodol:

Súd exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Martinom Petruškom zastavuje.

Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi Mgr. Martinovi Petruškovi, Exekútorský úrad Humenné, Kukorelliho 1505/50, 066 01 Humenné trovy exekúcie vo výške 41,70 € do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov poverením číslo XXXX *. XXXXXX zo dňa XX.X.XXXX sp. zn. 5Er/33/2013-5 poveril súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku vykonaním exekúcie za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného pozostávajúcej z istiny vo výške 152,74 € a trov exekúcie. Exekučné konanie začalo dňa 31.12.2012 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

Podaním doručeným súdnemu exekútorovi dňa 20.10.2015 oprávnený podal návrh na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 odsek 1 písmeno c) Exekučného poriadku.

Súdny exekútor si v podaní doručenom súdu dňa 16.11.2015 uplatnil trovy exekúcie vo výške 58,31 €.

Podľa ustanovenia § 57 odsek 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov vznp. (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

Podľa ustanovenia § 58 odsek 2 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd vyhovel návrhu oprávneného a exekúciu zastavil.

O trovách exekúcie súd rozhodol podľa ustanovenia § 196, § 200 odsek 2 a § 203 odsek 1 Exekučného poriadku. Oprávnený zaviniel zastavenie exekúcie, preto je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Trovy exekúcie súdneho exekútora, ktorých náhrada mu bola priznaná podľa ustanovenia § 14 odsek 1 a § 22 odsek 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. pozostávajú z odmeny určenej paušálnou sumou vo výške 33,19 € (minimálna odmena) a hotových výdavkov vo výške 1,56 € - poštovné zvýšené o 20 % DPH, keďže súd mal za preukázané, že súdny exekútor je platiteľom DPH, t.j. spolu vo výške 41,70 €.

Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov na poštovnom v uplatnenom rozsahu, nakoľko zásielky obsahujúce rozhodnutia súdneho exekútora sa týkali viacerých exekučných konaní, preto bola exekútorovi priznaná len pomerná časť poštovného v týchto prípadoch (1,60 € : počet exekučných konaní).

Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náklady na poštovnom za žiadosť o vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, oznámenie podľa § 35 ods. 3 Exekučného poriadku a vrátenie poverenia, nakoľko tieto výdavky súdnemu exekútorovi doposiaľ nevznikli a súd ich teda nemá za preukázané.

Súd nepriznal súdnemu exekútorovi ani požadovanú náhradu vo výške 4,80 € súdnym exekútorom špecifikovanú ako „náklady administratívy súvisiace so založením a vedením exekučného spisu - spis. obal, etikety, obálky“. Podľa názoru súdneho exekútora prezentovaného vo vyčíslení trov exekúcie táto náhrada mu patrí, pretože „nejde o administratívne práce, ktoré sú zahrnuté v odmene, ale o náklady vynaložené v súvislosti so založením a celkovým vedením exekučného spisu“ Súd tento názor súdneho exekútora nezdiera a má za to, že požadovanú náhradu vo výške 4,80 € súdnemu exekútorovi priznať nemožno, a to z nasledujúcich dôvodov.

Vyhláška MS SR č.288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov náhradu hotových výdavkov súdneho exekútora upravuje v § 22 ods. 1 tak, že súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Následne táto vyhláška vo svojich spoločných a záverečných ustanoveniach v § 25 autoritatívne stanovuje, že v odmene súdneho exekútora je zahrnutá aj náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou.

Nieť pochýb o tom, že súdnemu exekútorovi vznikajú v širšom zmysle v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti aj iné výdavky ako sú demonštratívne uvedené v § 22 vyhlášky, a to náklady na prevádzku a chod exekútorského úradu, kde patria napr. náklady na mzdy zamestnancov, prípadne koncipientov exekútorského úradu, ďalej výdavky na prípadný prenájom sídla exekútorského úradu, výdavky na energie v súvislosti s prevádzkou úradu, náklady na údržbu sídla úradu (čistiace potreby a náklady na opravy), ako aj materiálové náklady na samotný bežný chod úradu, t.j. výdavky na kancelárske vybavenie a napokon náklady na kancelárske potreby (kancelársky papier, obálky, toner do tlačiarne, písacie potreby, lepidlá, a pod.). Je zrejme, že všetky tieto náklady a výdavky si súdny exekútor zabezpečuje v rámci chodu svojho úradu, teda nielen v súvislosti s potrebami a situáciou v tej - ktorej individuálnej exekučnej veci. Súd je však toho názoru, že náhrada za tieto výdavky a náklady na prevádzku a chod exekútorského úradu, kde patria aj náklady na spisové obaly, etikety, obálky, na ktoré poukazyval súdny exekútor vo vyčíslení trov exekúcie súdnemu exekútorovi v zmysle § 22 ods. 1 vyhlášky neprináleží, nakoľko ani pri akokoľvek extenzívnom výklade § 22 vyhlášky ich nemožno priradiť k ostatným v tomto ustanovení demonštratívne uvedeným výdavkom, za ktoré exekútorovi náhrada patrí. Na základe výkladu ustanovenia § 22 vyhlášky, § 25 vyhlášky a ustanovení upravujúcich odmenu exekútora je súd toho názoru, že normotvorca nezahrnul vyššie spomínané náklady vrátane nákladov za kancelárske potreby do výpočtu nákladov, náhrada ktorých patrí súdnemu exekútorovi úmyselne preto, lebo predpokladal, že tieto náklady si exekútor bude uhrádzať z odmeny za svoju činnosť, nepochybne aj z dôvodu, že hodnoverné preukázovanie takýchto výdavkov v ich konkrétnom číselnom vyjadrení v danom mieste a čase vo vzťahu ku konkrétnej exekúcii by bolo značne obtiažne resp. v mnohých prípadoch nemožné. Za pravdu tomuto výkladu dáva aj historický exkurz do vývinu predmetnej právnej úpravy, ktorý už podal Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení zo dňa 27.9.2012, sp. zn. 17CoE/199/2012, v zmysle ktorého Ministerstvo spravodlivosti SR ako predkladateľ návrhu vyhlášky, ktorou sa mala meniť a dopĺňať vyhláška č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky č. 405/2006 Z.z. navrhovalo, aby § 22 vyhlášky znel:

„1/ Exekútorovi patrí popri odmene aj paušálna náhrada hotových výdavkov vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; ak sú hotové výdavky vyššie ako paušálna náhrada, patrí exekútorovi náhrada hotových výdavkov v preukázanej výške. Táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a odborné vyjadrenia, preklady, opisy, fotokópie, náhrady nákladov na vloženie alebo získanie dát z centrálnych informačných systémov a kancelársky materiál, ktorý je súčasťou spisu.

2/ Paušálna náhrada hotových výdavkov je 82,98 EUR (2.500 Sk). Ak exekútor požaduje paušálnu náhradu hotových výdavkov, nevyhotovuje ich špecifikáciu. Ak exekútor požaduje náhradu hotových výdavkov vo vyššej sume, je povinný vyhotoviť ich špecifikáciu.

3/ Náhradu nákladov na znalecké posudky ustanovuje osobitný predpis.“

V navrhovanom znení § 22 bol osobitne vymenovaný aj kancelársky materiál ako súčasť hotových výdavkov v paušálnej sume. Predkladatelia návrhu vyhlášky mienili k §-u 25 vyhlášky pripojiť vetu: „Administratívne náklady nie sú súčasťou administratívnych prác“. V dôvodovej správe k návrhu vyhlášky predkladateľ zdôvodnil svoj návrh tým, že určenie náhrady hotových výdavkov paušálnou sumou zrýchli a z hospodárni exekučné konanie a zjednotí sa výklad § 22 a § 25 vyhlášky v tom zmysle, či je v odmene exekútora zahrnutá len náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou (mzdové náklady) alebo aj náklady na administratívny, kancelársky materiál (papier, obaly, obálky a pod.), pretože prax súdov pri rozhodovaní o trovách súdneho exekútora nie je jednotná a sudy si tieto pojmy zamieňajú. V prípade kancelárskeho materiálu ide o kancelárske potreby, ktoré sú priamo súčasťou spisu, ktoré súdny exekútor zaobstaráva zo svojho majetku, na svoje náklady, pri vykonávaní exekúcie pre oprávneného. Navrhované zmeny schválené neboli.

Zo skutočností, že navrhované zmeny vyhlášky (v znení: „administratívne náklady nie sú súčasťou administratívnych prác“) prijaté neboli a že platná vyhláška v § 22 osobitne náklady na kancelársky papier, tlač, kopírovanie, obálky, viazanie dokumentov, archiváciu nevymenúva dospel aj tento súd k záveru, že úmyslom normotvorcu pri určení spôsobu výpočtu odmeny súdneho exekútora podľa vyhlášky č. 288/1995 Z.z. bolo upraviť len výšku odmeny za výkon exekučnej činnosti (v ktorej je zahrnutá aj odmena za administratívne práce obslužného personálu súdneho exekútora) a zakotviť právo exekútora na náhradu hotových výdavkov v preukázateľnej (kontrolovateľnej) výške s tým, že v odmene sú zahrnuté nielen náklady na „administratívne práce“, ale aj náklady vzniknuté pri výkone administratívnych prác (administratívne náklady). Kancelárske potreby pritom možno považovať za nevyhnutné a bez vynaloženia prostriedkov na ich zabezpečenie by ani nebolo možné exekúciu uskutočniť. Vzhľadom na ich význam pre možnosť vedenia exekúcie, je súd toho názoru, že zo strany zákonodarcu nemohlo dôjsť k ich opomenutiu pri uvedení príkladného výpočtu jednotlivých položiek hotových výdavkov.

Súd pre úplnosť podotýka, že v minulosti bol na Ústavnom súde SR, a to v konaní I.ÚS 157/08 posudzovaný prípad, keď zo strany súdneho exekútora bola spochybňovaná ústavná udržateľnosť právneho názoru súdu totožného s právnym názorom vysloveným v tejto veci (jednalo sa o právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v uznesení č.k. 3 CoE 4/2006-28 z 25. júna 2007 že „bežný kancelársky materiál, akými by mohli byť aj iné veci prirodzene potrebné pri vedení exekučnej administratívy, napr. perá, ceruzky, sponky, obalové prostriedky atď., sú síce výdavkami, avšak sa predpokladá, že náklady na ich obstaranie sú kryté práve výškou odmeny za výkon exekučnej činnosti najmä v paušálnej sume náhrad pri výkone jednotlivých úkonov exekučnej činnosti. Bežné náklady kancelárskych vecí preto ani zákonodarca nezaradil do výpočtu náhrad hotových výdavkov. Takými by sa mohli stať za predpokladu, že by dosiahli úroveň práve nie bežných a pritom nie nezanedbateľných, jasne identifikovateľných výdavkov nevyhnutných a teda aj účelových pri výkone konkrétnej exekučnej činnosti alebo jej úkonov.“) Ústavný súd tento právny názor vo svojom uznesení zo dňa 29.4.2008 č.k. I. ÚS 157/08-16 vyhodnotil tak, že predmetné úvahy odvolacieho súdu sú logické a preto aj celkom legitímne s tým, že napadnuté uznesenie nevykazuje znaky arbitrárnosti a je aj náležite odôvodnené, keď odvolací súd zdôvodnil, prečo nebola sťažovateľovi ako súdnemu exekútorovi priznaná náhrada za bežný režijný kancelársky materiál. Z namietaného uznesenia krajského súdu podľa názoru ústavného súdu nevyplýva jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvoľu alebo takú aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu keďže krajský súd zreteľne odôvodnil svoje skutkové zistenia s použitím príslušných zákonných ustanovení a preto nemožno konštatovať, že by skutkové alebo právne závery krajského súdu v predmetnej veci bolo možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak nezlučiteľné s obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V tomto uznesení vyslovený právny názor súdu o tom, že náhradu nákladov za spotrebný kancelársky materiál a za administratívu súvisiacu so založením a vedením exekučného spisu nie je možné súdnemu exekútorovi priznať a že tieto sú súčasťou odmeny súdneho exekútora teda nie je nijako nový, či prevratný a tento právny názor už bol vyslovený aj v rozhodnutiach iných súdov, ktoré takisto náhradu týchto nákladov nepriznali. V tomto zmysle sa teda závery súdu, ktorý je navyše povinný rešpektovať princíp právnej istoty v právnom štáte, nijako neodlišujú od záverov, ku ktorým v tejto súvislosti dospeli aj iné sudy (viď. napr. aj Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.11.2013 sp.zn.15CoE/97/2013; Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.4.2013 sp.zn. 15CoE/222/2012; Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2013 sp.zn. 9CoE/32/2012; Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.2.2013 sp.zn. 13CoE/7/2013 či Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.12.2012 sp.zn. 20CoE/30/2012).

Z uvedeného je zrejmé, že nielen súd v prejednávanej veci, ale hneď niekoľko súdov naprieč republikou po samostatnej, na sebe nezávislej úvahe, či je možné súdnemu exekútorovi priznať náhradu nákladov za spotrebný kancelársky materiál a za administratívu súvisiacu so založením a vedením exekučného spisu dospelo k záveru o nemožnosti takéhoto priznania s tým, že táto náhrada je zahrnutá v odmene súdneho exekútora.

Úplne na záver súd dodáva, že v danom prípade by požadovanú náhradu spotrebného kancelárskeho materiálu vo výške 4,80 € súdnemu exekútorovi nebolo možné priznať aj z ďalšieho dôvodu, a to z dôvodu nepreukázania skutočnej vynaloženej výšky týchto výdavkov v tomto konkrétnom exekučnom konaní predložením napríklad pokladničných blokov, či aspoň úradného záznamu a pod.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na Okresný súd Bardejov (§ 374 odsek 4 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.